

Kostelec nad Orlicí – Při pohledu na mapu v okolí Českého Meziříčí se zdá, že krajina je fádni a neslibuje nic zajímavého. Už mnohokrát jsme se přesvědčili, že všude, kam člověk v Čechách přijde, je něco, co stojí za to zhlédnout, nebo si poslechnout, co tam bylo, a co se tam v minulosti stalo.

Nejinak tomu bylo 27. března při dalším výletě kosteleckých turistů právě do okolí zmíněného Českého Meziříčí. Dvacet výletníků vystoupilo na vlakové zastávce v Očelicích, aby nejdříve navštívili Městec nad Metují.

Název této obce je odvozen od slova Městský, a z toho Městec ve středověké češtině znamenalo malé město. Nedaleko se

nachází obec Klášter nad Dědinou, kde stál klášter Sváté Pole, cisterciáni pravděpodobně na konci 13. století tržní osadu Městec na místě brodu přes Dědinu založili. Klášter a kostel zanikl když ho v roce 1420 vypálili husité. Majetek kláštera přešel do šlechtických rukou a v roce 1635 při konfiskaci Trčkovského panství a jeho převodu na rod Colloredů přešel do opočenského panství.

V místech silného pramenu je pusto

Městečko mělo velký čtvercový rynek, který se zachoval do dnešní doby. V době slávy tam mělo čtyři hospody k šenkování piva, masný krám a prospě-

rující statky. Požáry, hladomory a války se podepsaly na úpadku městečka na dnešní malou obec, která je součástí Očelic a žije v ní přibližně čtyřicet obyvatel.

Ve vesnici jsme viděli několik neobydlených domů, zpusťlých statků a zemědělských budov. Je to smutné. Cesta ke studánce vedla přes most říčky Dědiny k nedalekému Vranovu. Na levé straně zářil ve slunci kostel ve Vysokém Újezdu a vpravo se objevil lužní les s vysokými a starými stromy. V malém lesíku stojí torzo stavby, na které je nápis Terezien quelle. Před delším časem tam býval silný pramen, ale dnes je tam pusto. Na louce kdysi stála tvrz pánů z Vranova a malá ves,

dnes po nich nezůstalo nic. Stojí tu však dvůr stejného jména, nyní v majetku potomků Colloredo Mansfeld. Je opuštěný, bez oken a beznadějně pustne. Stihl ho osud neudržovaného socialistického majetku spravovaného JZD a dalšími institucemi, jeho budoucnost je neutěšená.

Lužním lesem Mochov jsme se dostali ke stejnojmenné hájovně, u které stojí část kmene smrku z Orlického Záhoří (Trčkova). Ten dorostl do výšky 41,5 metru a žil 171 let. Stojí tam také sloup se znaky rodu Colloredo Mansfeld. U pomníku významného lesníka H. Koniasa uprostřed lesa jsme se vyfotografovali a pokračovali nejkratší cestou do Českého Meziříčí.

Na zelené louce rostou domy

Cestu lemovaly poměrně rozsáhlé porosty invazní křídlatky, vzrostlé a mohutné listnaté stromy a nalezli jsme menší palouk s bledulemi. Les se rozkládá na území, kde teče několik potoků a řeka Dědina, je zde proto hodně vláhý, a proto je lužní. Je to údajně nejsevernější lužní les v Čechách.

Na otevřené krajině před Českým Meziříčím nás provětral silný studený vítr, a tak jsme rádi zasedli na kávu a zákusek v místní cukrárně.

České Meziříčí se nachází na soutoku Zlatého potoka a Dědiny. První doklady pocházejí z roku 1384, avšak archeologické důkazy jsou staré statisíce let a patří k nejstarším archeologickým nalezištím východních Čech. Nejvýznamnější stavbou je kostel svaté Kateřiny z let 1748 postavený R. Colloredem na místě původního dřevěného a patřící k nejkrásnějším stavbám venkovské církevní archi-

tektury v kraji. Významný je cukrovar, který vznikl na jaře roku 1871 založením akciové společnosti Společný rolnický cukrovar, byl několikrát modernizován a je stále v provozu. Nyní je v obci asi 520 domů a počet obyvatel se pohybuje kolem 1550. Na okraji obce na zelené louce pod hřbitovem se staví nové rodinné a bytové domy.

My jsme po odchodu z cukrárny obešli kostel, navštívili místní hřbitov, prohlédli si sochu T. G. Masaryka a hlavní ulicí kolem cukrovaru jsme došli na konec vesnice. Odtud to už bylo jen kousek k zastávce ČD Pohoří. Tam jsme při čeká-

ni na vlak ještě na severu viděli věže Bohuslavic nad Metují, na obzoru panoráma Orlických hor, věž na kopci Sendraž a opočenský zámek.

Už v 15 hodin odpoledne jsme se loučili na zastávce v Kostelci nad Orlicí, spokojeni s průběhem výletu. Vyfoukaní a po 14 kilometrech chůze příjemně unavení.

Výlet připravila, vedla a komentář k místům a událostem poskytla paní Jana Culková.

Text a fotografie Otto Šabart

Další snímky z výletu sportovního klubu Turista Kostelec nad Orlicí: rychnovskyy.denik.cz/vylet_ocelice

